

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

LE COURRIER GREC,

JOURNAL POLITIQUE, LITTÉRAIRE ET INDUSTRIEL.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ εκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος, τὴν Πέμπτην καὶ Κυριακὴν. — Ἡ τιμὴ τῆς συνδρομῆς εἶναι 40 δραχμ. κατ' ἔτος προπληρωτέα. — Ἡ τιμὴ τῶν καταχωρήσεων ἔχει εἶδος 30 λεπτά διὰ τὸν στίχον τοῦ φύλλου, καὶ 12 λεπτά διὰ τὸν στίχον τοῦ Παραρτήματος. — Ἡ συνδρομὴ γίνεται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸν ἐργαστήριον ἐνὸς τοῦ Καταστήματος, τῆς Γενικῆς Διοικήσεως τῶν Ταχυδρομίων Διοικητικῶν τῶν Β. Ἐφημερίδων, εἰς δὲ τὰς ἑσπερίας παρὰ τοῖς Διοικηταῖς τῶν ταχυδρομίων, καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος παρὰ τοῖς Κυρίοις Ἑλλήν. Προξένους.

Le COURRIER GREC paraît le Dimanche et Jeudi de chaque semaine. Le prix de l'abonnement est de 40 dr par an, payables d'avance. — Prix des insertions, 30 lepta par ligne de 50 lettres dans la feuille, et 12 dans les suppléments. — On s'abonne à Athènes, à la direction générale des postes, bureau d'expédition des journaux du gouvernement; chez les directeurs de Postes dans l'intér. et chez MM. les Consuls de Grèce à l'étranger.

ΚΥΡΙΑΚΗ 21 Ἰουλίου 1840.

DIMANCHE 2 Août 1840.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΘΗΝΑΙ, 20 Ἰουλίου 1840.

Διὰ Βασιλ. διατάγματος τῆς 2 (14) ε. μ. συνεκαλέσθησαν, ὡς ἐν τῷ προλαβόντι ἡμῶν φύλλῳ ἀνηγγέλαιμεν, καὶ τὰ ὑπολειπούμενα ἐπαρχιακὰ συμβούλια, τὰς σάβων ἐξαιρουμένων τὰ ὅποια συγκαλοῦνται καὶ αὐτὰ μετ' ὀλίγον· οὕτω λοιπὸν διενεργήθη καθ' ὁλοκληρίαν ἡ θεσμοθεσία αὕτη ἀπὸ τὴν ὁποίαν τὸ ἔθνος προσδοκᾷ εὐλόγως πολυάριθμα ἀγαθὰ. Διοικωνώσαμεν ἤδη εἰς τὸ κοινὸν πόσας ἀφορμὰς εὐχαριστήσεως παρῆξον εἰς τὴν Κυβέρνησιν αἱ ἐργασίαι τῶν συμβουλίων καὶ περιττὸν εἶναι νὰ προσθέσωμεν ὅτι τρέφει τὰς λαμπροτέρας ἐλπίδας περὶ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ θεσμοῦ τούτου καὶ τῆς ἐπιβίωσός τὴν ὁποίαν θέλει ἔχει εἰς τὴν τύχην τοῦ λαοῦ.

Τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια ἠσυχολήθησαν ἅμα συγκροτηθέντα εἰς ἀντικείμενον τὸ ὅποιον πρὸ καιροῦ ἐπροκάλυψε τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὰς εὐχὰς τοῦ λαοῦ· ἐννοοῦμεν τὴν μεταρρύθμισιν τῆς δημοτικῆς διαίρεσεως καὶ τὸν περιορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δήμων καθ' ἕς ἡ πείρα ἀνέδειξεν ἀνάγκας, ἀνάγκας περὶ τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχει σήμερον ἡ παραμικρὰ ἀμφιβολία. — Ἐγγίζει ἡ ὥρα τῆς πραγματικώσεως καὶ τῆς νέας ταύτης βελτιώσεως καὶ μετ' ὀλίγον ἡ Κυβέρνησις εὐχαρίστως θέλει ἴδῃ ἐκπεπληρωμένον τὸ ἔργον τοῦτο τὸ ἐξασφαλίζον διὰ παντὸς τὸ εὖ εἶναι τῆς ἐργατικῆς τοῦ λαοῦ τάξεως, καὶ ρυθμίζον εὐλογώτερον τὴν τε ἔκτασιν ἐκάστου δήμου καὶ τὰ ἔξοδα τῆς διοικήσεώς του.

Ἐλαττωθέντος δὲ οὐκ ὀλίγον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δήμων, ἡ ἐκλογὴ τῶν καταλλήλων δημοτικῶν ὑπαλλήλων θέλει κατασταθῆ εὐκολωτέρα καὶ βελτιωμένης τοιοῦτοτρόπως κατὰ τὰς τοπικὰς ἐκφρασθεῖσας ὑπὸ τοῦ κοινού εὐχὰς τῆς τοῦ προσωπικοῦ καταστασεως, θέλει προκύβῃ ἐντεῦθεν ἡ βελτιώσις τῆς διαχειρίσεως τῶν δημοτικῶν ὑποθέσεων· ἐκτὸς τούτου, ἀριθμοῦντες ἡτὰ πλεονεκτήματα τὰ ὅποια μέλλουν νὰ προκύψουν ὡς ἐκ τῆς συγχωνεύσεως τῶν δήμων, δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν τὴν εὐκολίαν μετ' ὅποιαν θέλουν ἐπαρκεῖ ὄχι μόνον εἰς τὰς συνήθεις αὐτῶν δαπάνας, ἀλλὰ καὶ εἰς σύστασιν σχολείων καὶ εἰς συντήρησιν τῶν ὁδῶν καὶ ἄλλων καταστημάτων χρησίμων εἰς τὴν ἠθικὴν πρόοδον καὶ εὐημερίαν τοῦ λαοῦ.

Αἱ προπαρασκευαστικαὶ ἐργασίαι ὅσας ἡ Κυβέρνησις ἔμελλε νὰ κάμῃ πρὸς τὴν πραγματικώσιν τοῦ σκοποῦ τούτου ἐξεπεραιώθησαν ἤδη σχεδὸν καὶ θέλει αὕτη εὐρεθῆ, ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ νόμου ὁρισμένης πρὸς τὴν ἐκλογὴν τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων καὶ συμβουλίων προθεσμίας, εἰς κατάστασιν νὰ θέσῃ τὰς βάσεις ἐπὶ τῶν ὁποίων θέλουν γίνεαι αἱ νέαι ἐκλογαί, ἥτοι τὴν νέαν δημοτικὴν τῶν ἐπαρχιῶν διαίρεσιν.

Ἀναλογιζόμενοι πόσας ἡ τοιαύτη μεταρρύθμισις τοῦ δημοτικοῦ συστήματος ὑπόσχεται βελτιώσεις ἠθικὰς τε καὶ ὕλικας, δὲν δυνάμεθα τῶνδ' εὖ νὰ μὴ χαρῶμεν βλέποντες ἐγγίζουσαν τὴν ἐποχὴν τῆς πραγματικώσεως τῆς καὶ νὰ μὴ ἐπιπροσέτωμεν εἰς τοὺς ἀγῶνας ὅσους κατέβαλλεν ἡ Κυβέρνησις πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον. Δὲν ἀμφιβάλλομεν δὲ ὅτι καὶ τὸ ἔθνος θέλει λάβει νέαν ἐντεῦθεν ἀφορμὴν νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν ἀνάγκαν ἀγρυπνίαν μετ' ὅποιαν ἡ βασιλικὴ πρόνοια ἐπιβλέπει εἰς ὅλας τὰς ἀνάγκας.

Ἀνέγνωμεν εἰς τὴν Ἠχώ τῆς Ἀνατολῆς ἄρθρον μετ' ὀλίγον γεγραμμένον εὐπρέπειαν καὶ διατεινόμενον νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις κακῶς ποιῶσα ἀπέρριψε τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει διαπραγματευθείσης ὑπὸ τοῦ Κ. Ζωγράφου συνθήκης· διὰ δὲ τοῦ προλαβόντος ἡμῶν φύλλου εἶπομεν ὅτι θέλομεν παρακολουθήσει τὴν ἐφημερίδα ταύτην εἰς τὴν ὁποίαν ὑπέσχετο ἀνάλυσιν τῶν συμφερόντων ὅσα ἔμελλε νὰ κακονίσῃ ἡ συνθήκη ἐκείνη.

Ὅταν ὑπεσχέθημεν ταῦτα, δὲν εἶχομεν ὑπόψιν εἰμὴ τὸν πρόλογον τὸν ὅποιον περιεῖχεν ὁ ἀριθ. 99 τῆς Ἠχῆς τῆς Ἀνατολῆς καὶ περὶ τοῦ ὁποίου ἀρκουμένα νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ὑπερηγορεῖται ἀπὸ αἰσθημάτων ἀναμφισβόλως ἐπίσης ἐχθρὰ καὶ πρὸς τὴν Τουρκίαν καὶ πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Σκοπὸς μας βέβαια δὲν εἶναι ἐνταῦθα νὰ παραπονεθῶμεν περὶ τοῦ ὕφους τῆς εἰρημένης ἐφημερίδος, διότι τὰ πρὸ αὐτῆς λεγόμενα οὐδέμιαν πολιτικὴν βαρῦτητα ἔχουσι καὶ πρέπει ἴσως νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν ἀπειρίαν ἢ τὴν ἄγνοιαν τῶν ἀνθρώπων οἵτινες τὰ λέγουσιν· ἀλλὰ θέλομεν ἐν γένει εἰπεῖ ὅτι εἶναι ἀσυγχώρητον εἰς δημοσιογράφους νὰ φρονῶσιν ὅτι ἡ μεταξὺ

INTÉRIEUR.

ATHENES, le 1 Août 1840.

Ainsi que nous l'avons annoncé par notre dernier numéro, les conseils provinciaux qui restaient encore à convoquer l'ont été par ordonnance royale du 14 de ce mois. Ainsi se trouve actuellement en vigueur cette institution dont, avec raison, le pays espère tant de bons résultats. Nous avons dernièrement fait part au public des motifs de satisfaction que le gouvernement a recueillis dans l'aspect qu'ont présenté les premiers travaux des conseils, et il est superflu d'ajouter que le gouvernement entretient les espérances les plus avantageuses au développement de cette institution, et à son influence sur l'amélioration de la condition du peuple.

Les conseils provinciaux ont eu à s'occuper dès leurs premières assemblées d'un objet qui, depuis longtems, a provoqué l'attention du gouvernement et les desirs souvent exprimés des populations. Nous voulons dire de la nécessité de remanier la division municipale des provinces, pour rétablir le nombre et l'étendue des communes selon les intérêts que l'expérience a dévoilés, et à l'égard de la légitimité desquels il n'existe plus actuellement aucun doute. — L'époque de la réalisation de cette amélioration nouvelle s'approche, et le gouvernement aura bientôt la satisfaction d'avoir accompli un travail qui assurera pour toujours le bien-être de la population laborieuse, en réglant, selon les intérêts de chaque localité, les limites des communes et les dépenses de leur administration locale.

Le nombre des communes sera considérablement diminué, et par ce moyen le choix de bons employés municipaux devenant plus facile, il en résultera une amélioration générale du personnel des fonctionnaires et employés dont le besoin est vivement senti, amélioration dont un des premiers résultats sera l'administration avec intelligence et habileté des affaires des communes. En outre et en première ligne, parmi les avantages qui résulteront de la réunion en une seule de plusieurs communes, on doit placer la facilité avec laquelle elles pourront alors pourvoir non seulement à leurs dépenses ordinaires, mais encore aux frais que nécessiteront la fondation des écoles, l'entretien des routes et des autres établissements d'utilité publique, qui doivent concourir au progrès moral et à l'augmentation du bien-être des populations.

Les travaux préparatoires que le gouvernement avait à dresser pour la réalisation de ce projet, sont à peu près accomplis, et avant l'échéance du délai dans lequel doivent avoir lieu les réelections des fonctionnaires et des conseils municipaux, le gouvernement se trouvera à même d'établir les bases sur lesquelles devront être faites les nouvelles élections, c'est-à-dire la nouvelle division municipale des provinces.

Si l'on songe à combien de conséquences favorables au développement moral et matériel du peuple, cette modification du système municipal promet de donner naissance, on ne peut trop se féliciter d'en voir approcher l'époque; — On ne saurait trop applaudir aux efforts que le gouvernement a heureusement mis en œuvre pour parvenir à l'opérer, et dans ce nouvel acte de la prévoyance du gouvernement, la nation ne manquera pas de reconnaître l'infatigable vigilance avec laquelle la sollicitude royale s'étend sur tous les besoins qui se manifestent dans l'existence du pays.

Nous avons lu dans l'*Echo de l'Orient*, un article écrit avec assez peu de retenue, dont l'intention est de démontrer que

Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας συνθήκη εἰμπορεῖ ποτὲ νὰ περιέχη πράγματα ἐπιωφελεῖ μὲν εἰς τὴν μίαν ἐκ τῶν δύο τούτων δυνάμεων, ἐπιζήμια δὲ εἰς τὴν ἄλλην. Μεταξὺ ἐπικρατειῶν ὁρίων καὶ συνδεδεμένων στενῶς διὰ ναυτικοῦ ἐμπορίου τόσον σημαντικοῦ ὅσον τὸ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας γινόμενον, ἄλλαι μόνιμοι καὶ ἐπιωφελεῖς εἰς ἀμφοτέρας τὰς δυνάμεις σχέσεις δὲν εἰμποροῦν νὰ ὑπάρξωσιν εἰμὴ αἱ ἀμοιβαίως εὐμενεῖς σχέσεις. Ἡ δὲ Ἠχώ τῆς Ἀνατολῆς δὲν ἔπρεπε νὰ ἀγνοῖ ὅτι ἡ ἀμοιβαία αὕτη εὐμένεια ὑπάρχει ἤδη πραγματικῶς μεταξὺ τῶν δύο ἐπικρατειῶν καὶ διὰ νὰ κατασταθῇ ἀναλλοίωτος δὲν λείπεται εἰμὴ νὰ καθιερωθῇ διὰ συνθήκης εἰλικρινῶς αὐτὴν ἐκφραζούσης. Ἡ περὶ τῆς προκείμεναι συνθήκης ἐξεπλήρου ἀρά γε τὴν ἀνάγκην ταύτην ἢ ὅχι; ἰδοὺ ζήτημα τὸ ὅποσον δὲν θέλομεν βέβαια συζητήσει μετὰ τῆς Ἠχῆς ἢ ὅποια ὀλίγον φαίνεται γινώσκει τὴν πολιτικὴν τοῦ τόπου τῆς ὅ,τι ὅμως δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν εἰς τὴν Ἠχώ εἶναι ὅτι διὰ νὰ αἰτιολογηθῇ ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἡ ἀπόρριψις τῆς συνθήκης, δὲν εἶχεν αὕτη χρεῖαν νὰ καταφύγῃ εἰς προφάσεις, διότι ἡ μεγαλύτερα εἰλικρινεία προεδρεύει εἰς τὰς μετὰ τῆς Τουρκίας σχέσεις τῆς.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν συνέθειαν τῶν σκέψεων τῆς Ἠχῆς (ἀριθ. 100), ἐπειδὴ δι' αὐτῶν ἀπῆλθον εἰς ἄρθρα τοῦ Αἰῶνος, τῶν ὁποίων εἴμεθα μακρὰν τοῦ νὰ συμμεριζώμεθα τὴν εὐθύνην, ἀπῆλθον εἰς τὸν Αἰῶνα νὰ συζητήσῃ μετὰ τῆς Ἠχῆς, συζητήσῃ εἰς τὴν ὁποίαν πῶποτε δὲν ἐλάβομεν μέρος θεωροῦντες αὐτὴν παντάπασιν ἀνωφελεῖ καὶ ματαίαν.

Πληροφορούμεθα ὅτι ὁ Κ. Ἰωσήφ Ἰακὴλ, δημοτικὸς ὑπάλληλος τῆς Αὐστριακῆς Βιέννης, ἔκαμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν μας τὴν ἐξῆς πολλῶν ἐπαίνων ἀξίαν καὶ φιλοφροσύνην πρότασιν. — Ὁ καλοκάγαθος οὗτος ἀνὴρ προτείνει νὰ πεμφθῶσιν πρὸς αὐτὸν δώδεκα Ἑλληνοπαῖδες εἰς ἑκάστον τῶν ὁποίων θέλει διδάξει ἰδίαις δαπάναις μίαν ἀπὸ τὰς χρησιμωτέρας εἰς τὴν Ἑλλάδα βιομηχανίας, νὰ τῷ ἀποσταλῶσιν δὲ καὶ ἄλλοι τόσοι, ἅμα οἱ πρῶτοι διδάχθῆντες ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν πατρίδα. — Εὐχαριστως κοινοποιούμεν εἰς τὸ πανελλήνιον τὴν εὐεργετικὴν ταύτην πρότασιν, τὴν ὁποίαν δὲν ἀμφιδόλλομεν ὅτι θέλει ἀνοῦσει μετὰ πλείους εὐγνωμοσύνης.

Ἡ ἐπὶ τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων τῆς πόλεως Ἀθηνῶν συστηθεῖσα ἐπιτροπὴ, ἐπέφερον ἤδη πολλὰς βελτιώσεις εἰς τὸ διὰ τοὺς κατοικοὺς τοσοῦτον οὐσιώδες τοῦτο ἀντικείμενον. — Ἐκτὸς δὲ τῶν ἄλλων πλεονεκτημάτων τὰ ὁποία θέλουσιν προκύψει ὡς ἐκ τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, πρέπει νὰ μνημονεύσωμεν ὅτι καὶ ἡ δημόσιος υγεία θέλει ὠφεληθῆ οὐκ ὀλίγον.

Κακῶς ἐπληροφορήθη ἡ Ἀθηνᾶ ὅτι ὁ ἐν Ἀθήναις ἀντιπρόεδρος τῆς Τουρκίας ἀπέβηκεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν διακοίνωσιν πραγματευομένην περὶ τῆς μὴ δεκτῆς γενομένης συνθήκης εἶναι θετικώτατον ὅτι ἐγγραφον τοιαύτης φύσεως δὲν διεκοινώθη εἰς τὴν Κυβέρνησιν μας ὑπὸ τοῦ διπλωμάτου τούτου.

Κατὰ τὴν 18 τοῦ ε. μ. ἔφθασεν εἰς Ἀθήνας δι' ἐκτάκτου ταχυδρομοῦ ἡ εἰδησις ὅτι δυσκολαί τινες ἐπεγένοντο εἰς πολλοὺς ἐκ τῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἑλλήνων, κατὰ συνέπειαν μέτρων τὰ ὁποία ἡ ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ἔλαβεν ὡς πρὸς τὰ βιομηχανικὰ σωματεία, μέτρων περὶ τῶν καὶ ἄλλοτε ἔγινε λόγος ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας, τὰ ὁποία ὅμως εἶχεν αὕτη κατὰ τὰ φαινόμενα παροίτησει. Καθ' ὅσον ἔχομεν θετικὰς πληροφορίας, ἡ Ἑλληνικὴ Πρεσβεία ἀπέβηκεν πάραυτα εἰς τὴν ὀθωμανικὴν Κυβέρνησιν τὰς περὶ τούτου παρατηρήσεις τῆς, αἵτινες νομιζόμεν θέλουσι ληφθῆ ὑπόψιν ἔχομεν μάλιστα ἀφορμὰς πολλὰ εὐλόγους νὰ φρονώμεν ὅτι ἡ ὑπόθεσις αὕτη δὲν θέλει ἔχει συνέπειαν τινά, διότι ἡ Πόρτα θέλει πεισθῆ ὅτι ἡ παραδοχὴ τῶν ἀπαντήσεών τῆς δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἔχη εἰμὴ δυσάρεστους συνέπειας εἰς ἀμφοτέρω τὰ κράτη καὶ ὅτι συμφέρει εἰς ἀμφοτέρω νὰ διατηρηθῶσιν αἱ εὐτυχῶς ἄχρι τοῦδε ὑπάρξασαι εὐνοϊκαί μετὰ τῶν σχέσεις.

ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Δι' ἀποφάσεως τῆς 12 τοῦ ε. μ. τὸ δικαστήριον τῶν ἐν Ἀθήναις πλημμελειοδικῶν ἐκήρυξεν ἀθῶους τῆς γενομένης κατ' αὐτῶν κατηγορίας ἐπὶ συστάσει ἀθεμίτου ἑταιρείας, τοὺς Κυρίους Νικήταν Σταματελόπουλον, Γεώργιον Α. Καποδίστριαν καὶ Νικόλαον Α. Ρενιέρην.

— Διὰ Β. Διατάγματος ἀπὸ 13 τοῦ ε. μ. ὁ Κ. Π. Τυπάλδος, εἰσαγγελεὺς ἄχρι τοῦδε παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικαίς, ἔπαυσε τῆς θέσεως ταύτης.

— Πληροφορούμεθα ὅτι ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας, προσεκάλεσε τὸν παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεὰ καὶ ζήτησιν τὴν ὑπὲρ τοῦ νόμου ἀναίρεσιν τῆς περὶ τῶν φιλορθοδόξων ἀποφάσεως τῶν ἐν Ἀθήναις πλημμελειοδικῶν, ἕνεκα ψευδοῦς ἐρμηνείας τῶν ἀρθρῶν 212 καὶ 214 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

— Κατὰ συνέπειαν ἀποφάσεως τῆς ἐπιτετραμμένης τὴν τήρησιν τῆς δημοσίου ἀσφαλείας ἀρχῆς, ὁ Κ. Γεώργιος Καποδίστριας, εἰς τῶν καθιδρυτῶν τῆς ἀθεμίτου ἑταιρείας τῶν Φιλορθοδόξων, ἔλαβεν, ὡς ἄλλοδαπὸς, τὴν διαταγὴν τοῦ νὰ ἀναχωρήσῃ καὶ ἀνεχώρησε τῶντι ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

— Πανταχόθεν τοῦ Κράτους πληροφορούμεθα εὐχαριστῶς τὴν ἰσχυρὰν καὶ ἀσφάλειαν τῆς ὁποίας ἤδη ἀπολαύουσιν ὅλοι αἱ ἐπαρχίαι καὶ τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα ὅσα ἐπέφερον τὰ δραστήρια μέτρα ὅσα ἡ Κυβέρνησις ἔλαβε κατὰ τῆς ληστείας.

— Γράφουσιν ἐκ Μασσαλίας ὅτι Γαλλικὸν πλοῖον ἐξ Ἀλεξανδρείας προερχόμενον καὶ ἀφικθὲν τὴν 4 Ἰουλίου, εἰς Σομέγην εἶχε ρίψει εἰς τὴν θάλασσαν δύο ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἀνθρώπους, ἀποθανόντας ἐκ πανώλους. Εἰς αὐτῶν ἦτο Ἕλλην ὀνόματι Σπῆρος Μαρδονάκης.

Ἡ ὑγειονομικὴ ἀρχὴ ἔλαβε πάραυτα ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ νὰ προληφθῇ ἡ διχόδοσις τοῦ κακοῦ.

le gouvernement hellénique a eu tort de refuser sa sanction au traité de commerce négocié à Constantinople, par Mr Zographos: — et par notre précédent numéro nous avons manifesté l'intention de suivre avec ce journal l'analyse qu'il annonçait des intérêts que le dit traité avait pour but de régler.

Lorsque nous fîmes cette espèce de promesse nous n'avions sous les yeux que le prologue contenu dans le N° 99 de l'Echo de l'Orient, au sujet duquel nous nous bornons à remarquer qu'il semble inspiré par une pensée aussi peu favorable aux intérêts de l'empire ottoman, que malveillante à l'égard du gouvernement hellénique. Certes, notre intention n'est point ici de nous plaindre d'un langage qui n'a aucune valeur politique, et que nous devons pardonner à l'inexpérience, ou au peu de connaissance de leur thème, des personnes qui le tiennent; — mais nous dirons cependant en général, que c'est une erreur impardonnable à des publicistes, que penser qu'en fait de traités relatifs aux relations d'avenir entre la Grèce et la Turquie, ce qui est désavantageux à l'une peut être favorable à l'autre. Entre deux états limitrophes, et étroitement liés par un commerce maritime aussi important et aussi continu que celui qui s'opère entre la Grèce et l'empire ottoman, il n'est de relations durables et avantageuses à l'une et à l'autre, que celles qui sont basées sur une bienveillance réciproque. Or l'Echo de l'Orient n'aurait pas dû ignorer que cette bienveillance existe de fait entre les deux puissances, et qu'elle n'a besoin, pour devenir inaltérable, que d'être manifestée par un traité qui en soit l'expression sincère. — Le traité dont il s'agit remplissait-il ou non cette condition? — C'est ce qu'il ne nous convient point de débattre avec l'Echo de l'Orient, qui nous semble si peu au courant de la politique de son pays; mais qu'il demeure bien persuadé que, de la part du gouvernement hellénique, et à l'égard du gouvernement ottoman, il n'était pas nécessaire d'avoir recours à des prétextes pour motiver sa non ratification. Que l'Echo de l'Orient, l'apprenne puisqu'il semble l'ignorer, les relations existant entre la Grèce et la Turquie sont de telle nature, que la sincérité et la franchise en sont toujours l'organe. Quant au second article de l'Echo de l'Orient publié par le N° 100 de ce journal, attendu qu'il prend pour thème les articles du journal le Siècle, dont nous ne prétendons en rien accepter la solidarité, nous devons laisser au Siècle de soutenir avec l'Echo de l'Orient, une discussion à laquelle nous n'avons jamais pris part, la considérant comme parfaitement insignifiante et absolument inutile.

Il est arrivé à notre connaissance que Mr. Joseph Jakel employé municipal à Vienne, vient d'adresser à notre gouvernement une proposition qui ferait honneur aux sentimens de philanthropie les plus distingués.

M. Jakel propose au gouvernement de lui envoyer douze jeunes gens grecs, à chacun desquels il se charge de faire apprendre, à ses frais, une des professions industrielles les plus nécessaires en Grèce, et de les renouveler successivement par d'autres, à mesure que les premiers reviendraient en Grèce. Nous aimons, en publiant ce fait, à rendre hommage aux sentimens qu'il dénote, et à mentionner la reconnaissance qu'il a provoquée dans le pays.

Les travaux de la commission nommée pour surveiller et régler la distribution des eaux dans la capitale, ont déjà amené plusieurs résultats dont les habitans s'applaudissent. Nous voyons en effet avec satisfaction, que les mesures qui ont été adoptées par la commission sont propres à produire, outre les améliorations déjà effectuées, plusieurs autres avantages importants d'hygiène publique.

La Minerve était fort inexactement informée, lorsqu'elle a annoncé qu'une note venait d'être remise au gouvernement par le ministre de Turquie, à l'effet de lui signifier quoi que ce soit au sujet du traité, ou au sujet d'un changement quelconque dans les relations des deux états. Aucune pièce de cette nature n'a été remise par ce diplomate au gouvernement.

Par des nouvelles arrivées par voie extraordinaire, le gouvernement est informé qu'à Constantinople plusieurs négocians grecs ont eu quelques difficultés à souffrir, par suite de mesures prises par l'autorité ottomane, dans le but de soumettre à certaines charges des corporations industrielles, au sujet desquelles il paraît que la Porte avait déjà antérieurement élevé quelques prétentions qu'elle semblait avoir plus tard abandonnées. D'après les renseignemens positifs que nous avons reçus à cet égard, la légation Hellénique de Constantinople a adressé à l'instant au gouvernement turc, des représentations qui ne manqueront pas sans doute d'être prises en considération. Nous avons même mille raisons fort légitimes de penser, que cette affaire n'aura aucune autre suite, car la Porte ne peut tarder à s'apercevoir que les prétentions qu'elle élève, ne sont que de nature à avoir des conséquences également fâcheuses pour les deux états, et

Και εφέτος σύννεφα ακρίδων επροξένησαν ζημίαν εις τινας των χωρίων μας· η αρχή παρήγγειλε μέτρα τινά τα όποια η πείρα ειχεν μαρτυρήσει χρησίμου και τα όποια τρώντι άνέστειλαν τα δυσάρεστα αποτελέσματα της μόστιγος ταύτης των άγρων μας.

— Ο εν Μαντινεία δήμος των Θιρατέων εξήτησεν από την Κυβέρνησιν την άδειαν του να συστήσῃ εντός αυτού δύο σχολεία.

— Η πόλις των Πατρών υπέβαλεν εις την Κυβέρνησιν σχεδιον εκκλησίας την όποιαν μελετά να έγείρη.

— Όμοια πρότασις έγινεν και υπό του δήμου Παμίσου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

ΑΓΓΛΙΑ.

Αναγινώσκωμεν εις τον Σεμαφόρον της Μασσαλίας.

Μετά την ύπόθεσιν του δολοφόνου του Λόρδου Ρούσελ Κουρβοαζιέρου και την του βασιλοκτόνου Όξφόρδου, μόνη επροσήλωσε την προσοχήν του κοινού η απόρριψις του πρώτου όρου του προβουλεύματος του Λόρδου Στάνλεϋ δια ψήφων 297 το όποιον ειχαμεν προιδῆ, ενέκρινε τας έλλιπείας των Τόριδων και έστερέωσε εις τας έδρας των τα μέλη του υπουργείου, το όποιον επιτυχών και την αναβολήν του προβουλεύματος τούτου ενέκρινε σθενεία νίκην ηδη όριστικήν· ούτω τουλάχιστον φαίνεται να θεωρηθῆ αὐτήν και αὐτός ο Λόρδος Στάνλεϋς, καθότι βεβαιώσιν ότι απέφασσε να ανακαλέσῃ την πρότασιν του.

Λονδίνο, την 26 Ιουνίου. — Αι Άγγλικαί εφημερίδες μᾶς έφερον σήμερα τας εξής όχι αδιαφόρους ειδήσεις· εἰς αὐτῶν πληροφορομεθα ότι ο Κ. Ροάνης Χαβώτος, γραμματεὺς της Γαλλικῆς πρεσβείας, απέστειλε εις Ήπειρον με σύσιωδη έντολήν, την όποιαν δὲν γνωρίζομεν διὰ να διακοινώσωμεν εις τους περιέρχους αναγνώστας μας. Μανθάνομεν πρὸς τούτους ότι ο βασιλοκτόνος Όξφόρδος δικάζεται την 9 Ιουλίου, ο δὲ δολοφόνος Κουρβοαζιέρου άπαγχονίζεται εντός μικροῦ καθ' όλα τα φαινόμενα.

Ο Λόρδος Πάλμερστον φαίνεται πολλά διατεθειμένος να καταδιώξῃ τους εις Δαμασκόν και Αλεξάνδρειαν έχθρους των Ιουδαίων. ἀλλ' η Κυβέρνησις δὲν σκοπεύει εισέτι να απελευθερώσῃ τους Έβραίους της Άγγλίας.

Τὸ δὲ πάντων σημαντικώτερον είναι η έκθεσις περὶ του συμποσίου της Σουθάμπτονος, μελλούσης να έλθῃ εις άμεισον μετά των Παρισίων συγκοινωνίαν διὰ της σιδηρῆς οδοῦ της από της τελευταίας ταύτης πόλεως άγούσης εις Αθρην και διερχομένης διὰ του Ρουάν.

Λαμπρῆς δεξιώσεως έτυχε πρὸς τοις διευθυνταίς της σιδηρῆς οδοῦ της από της Σουθάμπτονος εις Λονδίνο, ο Κ. Γκιζώτος· η συνέλευσις ητο πολυάριθμος και έκλεκτή, ο της Γαλλίας Πρέσβυς εξύμνησεν Άγγλιτζι τα πλεονεκτήματα και την ανάγκην της Άγγλογαλλικῆς συμμαχίας και τρόπον τινά υπεσέθη την άποτέλεσιν η κατασκευῆν της από Παρισίων εις Αθρην οδοῦ. Ο Δούξ του Σούσεξ και ο Λόρδος Πάλμερστον ώμίλησαν πολλά επίσης περὶ των πολλῶν ώφελημάτων της στενῆς συμμαχίας της Γαλλίας και Άγγλίας. — Κοινότης συμπερόντων, συμπάθειαι, επέκτασις των φώτων, κατασταθεῖσα ευκολωτέρα διὰ της ταχυτέρας μεταξὺ των λαῶν συγκοινωνίας, ιδού τι εξασφαλίζει, ειπεν ο Λόρδος Πάλμερστον, τας μεταξὺ των εθνῶν σχέσεις φιλικῆς και ειρήνης και καθίστησιν τας σχέσεις ταύτας έδραιοτέρας των συνθηκῶν, των εικοδομημάτων εκεινων τα όποια έγείρουσι μὲν αι Κυβερνήσεις, καταστρέφει δὲ η άσθενεστέρη πολιτικῆ πνοή. Δὲν εἰμποροῦμεν τρώντι να μη επικροτήσωμεν εις τα ύψηλά ταῦτα αἰσθήματα η και να μη εύχθῶμεν την πραγματικώσιν των σκοπῶν τούτων οτινες μελλουν να έχωσι τόσον επωφελεῖ άποτέλεσματα διὰ τον πεπολιμένον κόσμον.

ΙΣΠΑΝΙΑ.

Όλα τα δυστυχήματα εἶρον συνάμα τους Καρλιστάς της Ισπανίας· ενῶ ειχον θέσει όλας τας έλλιπείας των εις τον Βαλμασέδαν, ενῶ ο άρχιστσιαστής ούτος έθεωρείτο παρ' αὐτῶν ως άλλος Ηρωσ όστις ώγυρωμένος εις τα όρη της Καστελλίας έμελλε ποτε να καταβῆ διὰ να προκαλέσῃ την αναγόρευσιν του Καρόλου ως βασιλέως πασῶν των Ισπανιῶν, ενῶ έφρόνονσι ότι την γῆν πατάξας τῷ ποδι έμελλεν ο γίγας αὐτός να εκβάλλῃ εκείθεν λεγεῶνας, ενῶ όλα ταῦτα έπιζόντο από τον Βαλμασέδαν, αὐτός διέβαινε την πρωίαν της 21 Ιουνίου ταχέως τον εἶρον, διέτρεχε την κοιλάδα του Κυροτάγγου και συγκρούσθεις με τα στρατεύματα του Ριβέρου ηναγκάζετο να φύγῃ πρὸς την Άραβιζάν.

Φύσας δὲ εις τας επαρχίας των Βάσκων όπου ο Καρλισμὸς ηδη απέβησεν έντελὸς, δὲν εἰμπούρε να εύρῃ οὐδένα οπαδόν εκει όπου ποτε ο Κάρολος περιήγε την πλανήτην αὐτοῦ αὐλήν· έκτυπήθη δὲ τόσον δυνατὰ υπό του αντιβασιλέως των επαρχιῶν τούτων ως ηναγκάσθη να πλησιάσῃ δρομαίως πρὸς τα Γαλλικὰ σύνορα.

Την πρωίαν της 27 Ιουνίου, σφοδρὸς τουφεκισμός ηκούσθη πρὸς τον Έτχάλαρ και ηλλοθεν μετ' ολίγον η εἶδησις ότι ο Βαλμασέδας με όλους αὐτοῦ τους οπαδούς κατέφυγεν εις την Γαλλίαν.

Απίστευτος εχρημάτισεν η δραστηριότης του στρατηγού Κόγγα· ενῶ πρὸ ολίγων ημερῶν έσυνώδευσε τας δύο βασιλίδας εις Μεδινακέλλην, ιδού αὐτὸς ηδη επί της Γαλλικῆς χώρας, διώκων κατά πόδας τον Βαλμασέδαν. — Συγχρόνως έφθασε και η εἶδησις της καταλήψεως της Κανέας· το φρούριον τούτο εγκυκαλειφθὲν υπό των Καρλιστιῶν, εκυριεύθη την 17 Ιουνίου το πρωί υπό του στρατηγού Ξεθιέρου Ασπέρου πρὸς τούτους παρήτησαν οι Καρλισταί και τὸ φρούριον του Καράζου· ούτω λοιπόν παρέλυθεν έντελὸς η Καρλικῆ φατρία.

ΑΦΡΙΚΗ.

Τὸ άτμοκίνητον ο Φάρος έφθασε προχθὲς εκ Τουλῶνος φέρον τας εξής ειδήσεις. Άνθρωπος καλῶς συνήθως πληροφορημένος, μᾶς έβεβαίωσεν, ότι η τηλεγραφικῆ εἶδησις του στρατηγού Κορβίνου, η διὰ του Φάρου ελθοῦσα περιέχει αὐτὰς μόνας τας λέξεις. « Αἱ τροφῆ αι μείνασαι πρὸ μικροῦ εις Βουφφαρίκην, εξηκολούθησαν τον δρόμον των και έφθασαν την 16 εις τὸ στρατόπεδον της Μουζιάας, δθεν έμελλον να διευθυνθῶσι πρὸς την Γέναν. Έχτοτε δὲν έχομεν ειδήσεις από τον στρατόν. »

Ίδου δὲ και αι περικοπιαι των επιστολων μας.

Άλγεριον 25 Ιουνίου. — Τὸ άπόσπασμα τὸ σταλὲν εις Βουφφαρίκην διὰ να συνοδεύσῃ τας τροφῆς αἰτινες εύρισκοντο αὐτόθι πρὸ των ημερῶν, εξεπλήρωσε την άποστολήν του χωρὶς ν' άπαντήσῃ μεγάλης δυσκολίας, έσυνώδευσε δὲ τας τροφῆς μέχρι Βλίδας όπου τας παρέδωκεν εις τὸ σῶμα τὸ συνοδεύσαν τας άποσταλέντας εκει άσθενεῖς και πληγωμένους. Τὸ υπό τας διαταγῆς του στρατηγού Κορβίνου σῶμα εκ περιπότου τρισχιλίων ανδρῶν συγκείμενον, έφερε τους πληγωμένους οτινες εισήλθον άπαντες εις τὸ νοσοκομειον του Δεϋ. Μεταξὺ αὐτῶν υπάρχουν πολλοὶ αξιωματικοί. Όσα λέγουν περὶ της τελευταίας εκστρατείας επιβεβαιούν τα περι αὐτῆς προβηθέντα και δὲν τα επαναλαμβάνομεν ένταῦθα διότι δὲν περιέχουσι τι άγνωστον εις τους αναγνώστας μας.

Έν ολίγοις, ο στρατάρχης εκαμε τινά σφάλματα· τα στρατεύματα επολέμησαν με θαυμαστήν γενναίότητα και τόλμην· η χώρα την όποιαν διήλθον είναι λαμπρῆ, η πυρπόλησις των θερισμάτων θελει προξενήσῃ εις τους Άραβας ζημίαν άδιόρθωτον τέλος, η εκστρατεία επέφερε 150 θανάτους και 500 πληγωμένους· ο δὲ των άσθενῶν αριθμὸς άναβαίνει εις 400.

qu'il importe autant à la Turquie qu'à la Grèce de conserver les bonnes relations qui, la Grèce s'en félicite, n'ont point cessé d'exister jusqu'ici entr'elles.

FAITS DIVERS.

Le 12/24 de ce mois a été appelée devant le tribunal de première instance siégeant à Athènes la cause de la société secrète des Philorthodoxes. La sentence de ce tribunal a été absolutoire et les accusés ont été mis en liberté.

— Attendu, que dans la sentence rendue par le tribunal de première instance d'Athènes, dans l'affaire des Philorthodoxes, les dispositions de loi ont été mal interprétées ou non appliquées, le ministère public a interjetté appel de la dite sentence, dans l'intérêt de la loi, devant la cour de Cassation.

— Par ordonnance royale en date du 25 juillet M. Tipaldos procureur du Roi près le tribunal de première instance a été démis de ces fonctions.

— Le Sr. G. Capodistria l'un des principaux moteurs de la société secrète dite *Philorthodoxe* vient d'être expulsé du royaume, en conséquence d'un mesure prise par le service de sûreté publique.

— Les nouvelles de l'intérieur sont en général de la nature la plus satisfaisante quant à la continuation de la tranquillité parfaite dont jouissent les provinces, depuis les résultats obtenus par les actives mesures prises par le gouvernement contre le brigandage.

— On écrit de Marseille : qu'un bâtiment français venant d'Alexandrie arrivé le 4 juillet dans le port de Pomègue, avait jetté à la mer deux hommes de son équipage, qui étaient morts de la peste. — Un de ces deux hommes était un grec nommé *Spiro Madonakis*. L'autorité sanitaire a ordonné à l'égard de ce bâtiment toutes les mesures propres à empêcher la communication de la contagion.

— Cette année encore des nuées de santerelles ont causé des dégats dans quelques unes de nos provinces. L'autorité a ordonné certaines mesures enseignées par l'expérience, qui ont heureusement arrêté ce fleau de nos campagnes avant qu'il eut étendu ses ravages.

— La commune de *Thirateon*, en Mantinée, vient d'adresser au gouvernement une proposition concernant l'ouverture de deux écoles publiques.

— La ville de Patras a aussi soumis au gouvernement le projet d'érection d'une église.

— Une proposition semblable a été également faite par la commune de *Pamissos*.

NOUVELLES EXTERIEURES.

ANGLETERRE.

On lit dans le Sémaphore de Marseille:

Le seul événement politique qui ait occupé la curiosité publique, après Courtoisier, l'assassin de lord Russel, et Oxford, le régicide, c'est le rejet de la première clause du bill Stanley par une majorité ministérielle de 7 voix, 296 contre 289. Ce résultat que nous avons prévu, a fait baisser le ton des espérances des tories, et a raffermi sur leurs sièges les membres du cabinet; le ministère a obtenu une seconde victoire, en demandant l'ajournement de ce même bill; c'était le coup de grace; lord Stanley paraît en avoir jugé ainsi, car on assure qu'il est disposé à retirer sa motion.

Londres, 23 juin.— La presse anglaise nous apporte aujourd'hui un certain nombre de nouvelles pourvues de quelqu'intérêt. Ainsi, nous apprenons que M. de Rohan-Chabot, secrétaire de l'ambassade de France, est parti pour le continent avec une mission importante. Cette mission ne nous étant pas connue, il ne nous est pas donné d'éclairer, le lecteur à ce sujet. Nous apprenons en outre que le régicide Oxford sera jugé le 9 juillet, et l'homicide Courvoisier, pendu bientôt, selon toute apparence.

Lord Palmerston se montre fort empressé de poursuivre, à Damas et à Alexandrie, les persécuteurs des juifs.

Enfin, la nouvelle la plus importante d'outre-manche est le compte-rendu du banquet de Southampton, destiné à entrer en rapport direct avec Paris, par le chemin de fer de Paris au Havre par Rouen.

Son Exc. M. Guizot a été parfaitement accueilli et vivement applaudi par les entrepreneurs et directeurs du chemin de fer de Southampton à Londres. L'assemblée était nombreuse et distinguée. M. Guizot a préconisé en langue anglaise les avantages, l'importance et la nécessité d'alliance anglo-française. Il a en quelque sorte promis l'accomplissement ou la construction du chemin de Paris au Havre. S. A. R. le duc de Sussex et le noble lord Palmerston ont, comme son Excellence, insisté sur les immenses avantages de l'étroite alliance de la France avec l'Angleterre. La communauté d'intérêt, les sympathies, l'extension des lumières, rendue plus facile par des communications plus rapides entre les peuples, voilà ce qui est établi, a dit lord Palmerston, des relations de paix et d'amitié entre les peuples, des relations plus solides que les traités, ces édifices élevés par le gouvernement que le moindre souffle politique peut détruire. On ne peut qu'applaudir à un langage aussi élevé, et faire des vœux pour la réalisation de ces projets si utiles, si utiles; si importants, et qui doivent être si féconds en résultats heureux pour le monde civilisé.

ESPAGNE.

Tous les malheurs accablent à la fois la faction carliste, en Espagne. Cette faction avait placé ses dernières espérances dans Balmaseda; ce chef des révoltés était devenu pour elle un nouveau Pélage qui, retranché dans les montagnes de la

Τὰ ζητηθέντα παρὰ τοῦ στρατάρχου πρόφικα καὶ πολεμφοδία ἐπέμψθησαν ἀπὸ Μουζαΐαν τὴν 17 ὃ στρατάρχης ἐμελλε νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὰ στενὰ τὴν 18 διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς Μεδέαν, καὶ ἔκτοτε οὐδὲν ἐπιληροφορήθημεν περὶ τῆς ἐκστρατείας. Φαίνεται ὅτι κατὰ τὴν ἀπὸ Μεδέας ἐπάνοδον, θέλει διέλθῃ πάλιν ἀπὸ Μιλιάνην διὰ νὰ παραλάβῃ τοὺς παραλειφθέντας ἐκεῖ πληρωμένους καὶ ἀσθενεῖς· ἢ δὲ πρὸς ἀνατολὰς ἐκστρατεία θέλει ἀναβληθῆ ἕως τοῦ προσεχούς Ὀκτωβρίου.

Ἐστάλησαν εἰς τὸν στρατὸν νέα στρατεύματα· ἐν τάγμα τοῦ δευτέρου ἐλαφροῦ συντάγματος καὶ ἕτερον τοῦ πρώτου τάγματος κατέχοντα ἄχρι τοῦδε τὸ ἀνω στρατόπεδον τὰς Βλίδας καὶ Μουζαΐας, μετέβησαν εἰς τὰ στενά.

Μετὰ τὴν μάχην τὴν 15, τὸ τάγμα τῶν ἀκροβολιστῶν εὐρέθη εἰς ἀδυναμίαν τοῦ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἐκστρατείαν· συγκείμενον ἐπὶ τῆς πρώτης ἐκστρατείας ἐξ ἀνδρῶν 660, τὸ σῶμα τοῦτο μόλις ἔδωκε 350 εἰς τὴν δευτέραν καὶ ἦδη δὲν ὑπολείπονται αὐτοῦ εἰμὴ 120 ἄνδρες, εἰς λοχαγὸς καὶ 2 ἀξιωματικοί, οἱ λοιποὶ ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται ἠέφρονεθησαν ἢ ἐπληρώθησαν ἢ ἠσθένησαν. Τὸ σῶμα τοῦτο λοιπὸν πρέπει νὰ διοργανισθῇ ἐξυπαρχῆς, καθὼς καὶ τὸ τὸν Ζουνάβων· εἰς τὸ στρατόπεδον τῆς Μουζαΐας εἰμὴναι 250 περίπου ἀκροβολισταί, ἀναβρῦνόμενοι ἢ ἐλαφροῦς πληρωμένοι.

Ὁ στρατηγὸς Κορβίνος ἀρξῆκεν ἔλθον σχεδὸν τὸ ἵπτικὸν εἰς τὸν συνταγματάρχην Χαγγαρινόν, ἀνώτερον ἀρχηγὸν τῆς Βλίδας, μὲ διαταγὴν νὰ ἐπιτηρῇ ὅλα τὰ περίε.

Ἐνθὺ δὲ τὰ πλείστα τῶν δια εἰσίων στρατεύματα ἐσυνόδευσαν τὰς τροφὰς, τὰ στρατεύματα τοῦ Βεν-Σαλέμι ἐξακολούθουν ἐρημόνοστα τὰ ἀνατολικά μέρη τῆς πεδιάδος· κανεὶς δὲν τολμᾷ νὰ ἐξέλθῃ ἐκεῖ τῆς κατοικίας του.

Ὁ στρατάρχης περιμένεται ἐνταῦθα τὴν 27 ἢ 28· τὰ ἀτμοκίνητα ὁ Φάρος καὶ ὁ Κροκόδειλος μᾶς ἔφερον 100 στρατιώτας τοῦ 53 τῆς γραμμῆς τῶν ὁποίων ἔχομεν τὸν ἀνάγκην διὰ νὰ ἀυξήσωμεν τὰς φρουρὰς τῶν στρατοπέδων εἰς τρόπον ὥστε νὰ εἰσποροῦν νὰ κάμωσι ἐκδρομὰς. Περιμένομεν δὲ καὶ τὸ δίκροτον ὁ Τριτων τὸ ὁποῖον μᾶς φέρει 400 ἄνδρας τοῦ αὐτοῦ σώματος.

Ἄνυπομότως περιμένονται οἱ στρατιωτικοὶ προβιβάσμοι.

Συγκριτικὴ κατάστασις τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1839 μέχρι 1 Ἰανουαρίου 1840.

Τμήμα	Ὀλικὸν πλοῖον		Ὀλικὸν πλοῖον ναυτῶν		Ὀλικὸν πλοῖον ναυτῶν		Ὀλικὸν πλοῖον ναυτῶν		Παράτηρήσεις.
	πλοῖων	τόνων	πλοῖων	τόνων	πλοῖων	τόνων	πλοῖων	τόνων	
Πρώτων.	1420	28300	1179	33884	6056	141	2576	Τὰ πλοῖα ἐλαττώθησαν μὲν ἀπὸ 161 πρὸς 141 κατὰ τὸν ἀριθμὸν εἰς 161 πρὸς 141 κατὰ τὸν τόνον· ἐξέλιπον κατὰ τὴν ἴσην ἡλικίαν ἀπὸ 3345 πλοῖα τῶν 89642 πλοῖων τοῦ 1839 πρὸς 3184 πλοῖα τοῦ 1839 φέρων τόνους 110690· ἡ διαφορά διὰ αὐτὰ ἐγγίνεται διὰ τὸ ναυτικὸν εἰς διαστάματα ἐνός ἔτους, πρὸς τὰ κατὰ τὸ μέγεθος καὶ οὐ τὸν ἀριθμὸν τῶν πλοίων τὴν ἐξέλιπον καὶ ἐλάττωσαν εἰς τὰς μεγαλύτερα μέρη.	
Δεύτερων.	1035	44212	982	54887	8024	53	10175		
Τρίτων.	467	9150	501	12701	2939	34	1439		
Τέταρτων.	310	6975	303	9274	1274	10	471		
Πέμπτων.	113	1005	119	484	375	9	30		
	3345	89642	3184	10690	18590				

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ἀριθ. ἐγγράφ. 394. Ἀριθ. βιβλ. καταχωρ. 328.

Τὸ ἐν Σμύρῃ Βασ. Ἑλληνικὸν Προξενεῖον

Δηλοποιεῖ,

Ὅτι πωληθείσης δι' αἰτήσεως διαφόρων θαλασσοδανειστῶν κατὰ τὴν 2 Μαΐου τοῦ 1839 τῆς Ἑλληνικῆς γολέττας ἢ Ἀρεταῦσα κυβερνομένης ποτὲ παρὰ τοῦ πλοίαρχου Δημητρίου Βαρβαρῆ τοῦ λιμένος Σύρου, τὸ δικαστήριον τοῦ Προξενείου τοῦτου ἐξέδωκε κατὰ τὴν 20 τοῦ παύσαντος Ἰουνίου μηνὸς ἀπόφασιν διὰ τῆς ὁποίας παραδεχθὲν τὰς αἰτήσεις τῶν θαλασσοδανειστῶν, ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν τῶν θαλασσοδανείων των, ἀπέβρισεν ἐκεῖνα· τῶν ἀπόντων ναυτῶν τοῦ αὐτοῦ πλοίου Κυριάκου Ὑδραίου καὶ Χριστοδοῦλου Δ. Μωραΐτου ἀμφοτέρων ἐκ τῆς νήσου Ὑδρας διὰ πληρωμὴν μισθῶν των συμποσούμενων εἰς δίστηλα 112· τὸν δὲ πλοίαρχον Δημ. Βαρβαρῆν δυνάμει τοῦ ἀρθρ. 236 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, διεκήρυξεν ὑπεύθυνον τόσον εἰς τὸν συνιδιοκτήτην τῆς αὐτῆς γολέττας, καθὼς καὶ πρὸς τοὺς θαλασσοδανειστὰς δι' ὅσα μένουσιν οὗτοι νὰ λαμβάνουν εἰσέτι παρ' αὐτοῦ.

Ἡ ρηθεῖσα ἀπόφασις κατεστάθη προσωρινῶς τελεσιδικία, δυνάμει ἐγγυήσεως διὰ τ' ἀποτελέσματα τῆς ἐφέσεως.

Εἰδοποιούμενοι λοιπὸν ἐγκαίρως περὶ τῶν τοιούτων, προκσαλοῦνται διὰ τῆς παρούσης οἱ ἀπόντες ναῦται Κυριάκος καὶ Χριστόδουλος, ὡς καὶ ὁ πλοίαρχος Δημήτριος Βαρβαρῆς νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸ Προξενεῖον τοῦτο αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἐπιτρόπου των ἐντὸς τῆς προθεσμίας τριῶν μηνῶν μετὰ τὴν καταχώρησιν τῆς παρουσίας εἰς τὴν ἐφημερίδα ὁ Ἑλλήν. Ταχυδρόμος, ἀλλῶς παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης δὲν θέλουσιν ὠφελῆθαι πλέον τῶν πρὸς αὐτοὺς ἐπιφυλαχθέντων δικαιοματίων παρὰ τῆς περὶ τῆς ὁ λόγος ἀποφάσεως, ὡς πρὸς τὴν ἐφεσιν αὐτῆς.

Ἐν Σμύρῃ, τὴν 4 Ἰουλίου 1840.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προξενίου ὁ τὸ Προξενεῖον διευθύνων ὑποπρόξενος καὶ Γραμματεὺς Δ. Χαριάδης.

Ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΜΗΛΗΣ.

ville, devait, un jour, en descendre pour faire accepter don Carlos par toutes les Espagnes. On disait qu'en frappant la terre du pied, ce cabecilla en ferait sortir des légions. Tandis que tant de triomphes étaient promis à Balmaseda, ce chef passait rapidement l'Ebre le 21 juin au matin, traversant en fugitif la vallée de Cuartango et venait se heurter contre les colonnes de Ribero qui le forçait de disparaître dans la direction d'Aranza.

Arrivé dans ces provinces basques, où le carlisme est anéanti pour toujours, il ne peut trouver aucun partisan, là où naguères don Carlos promenait sa cour errante. Le vice-roi de ces provinces l'attaqua à Lecumberri (Navarre) avec une telle impétuosité, que ce chef se replia en toute hâte sur la frontière française.

Le 27 juin au matin, une vive fusillade se fit entendre dans la direction d'Etchalar et l'on apprend que Balmaseda, avec toute sa faction, s'est jeté sur le territoire français par Sare et Thette.

L'activité du général Concha a été incroyable; il y a peu de jours qu'il protégeait le voyage des deux reines à Medinaceli, maintenant, le voilà arrivé sur la frontière française, tenant son épée dans les reins de Balmaseda.

On a appris en même tems l'évacuation du fort de Candie. Le général Xavier Aspiros a occupé le 17 au matin ce fort que les carlistes venaient d'abandonner; les rebelles ont également délaissé le fort de Carazo. Ainsi la débandade carliste est complète; elle a lieu sur les derniers points que la faction occupait encore.

NOUVELLES D'AFRIQUE.

Le bateau à vapeur le Phare est arrivé, avant-hier, à Toulon; il a apporté les nouvelles suivantes:

Une personne, ordinairement bien informée, nous a assuré que la dépêche télégraphique du général Corbin, apportée par le Phare, ne contient que ce peu de mots: « Les deux convois retenus à Bouffarick ont pu passer et sont arrivés le 16 au camp de Mouzaïa, d'où ils devaient être dirigés vers le Tenia; depuis cette époque, nous n'avons plus de nouvelles de l'armée expéditionnaire. »

Voici maintenant les extraits de nos lettres.

ALGER, le 25 juin. La colonne envoyée à Bouffarick pour escorter les deux convois qui se trouvaient sur ce point depuis quelques jours, a rempli sa mission sans rencontrer des obstacles bien sérieux; elle a accompagné les convois jusqu'à Blida, les attendait la division qui avait servi d'escorte aux malades et aux blessés évacués sur ce point. La colonne, sous les ordres du général Corbin, forte d'environ 3000 hommes, a ramené les blessés qui ont été déposés à l'hôpital du Dey; il y a parmi eux un grand nombre d'officiers. Le récit qu'ils font de la dernière expédition confirme à peu près tout ce que je vous ai mandé, et ce serait retomber dans les redites fastidieuses que de refaire, d'après le rapport des officiers, la narration des faits que vous avez dû publier en parties brisées.

En résultat, il y a eu quelques fautes commises par le maréchal; les troupes se sont battues avec une bravoure et une résolution admirables; le pays, qu'elles ont parcouru au-delà de Miliana et le long du Chelif, est magnifique; l'incendie des moissons sera pour les Arabes une perte irréparable; enfin, cette expédition nous a coûté environ 150 hommes tués, 4 ou 500 blessés; le nombre des malades s'est élevé à environ 400.

Les vivres et munitions demandés par le maréchal ont été expédiés de Mouzaïa le 17; le maréchal a dû quitter le col le 18, pour se diriger sur Medeah; on n'a plus rien appris de l'armée expéditionnaire; il paraît qu'au retour de Medeah, elle passera encore à Miliana pour prendre les blessés et les malades qu'on y a laissés, l'expédition de l'est serait alors ajournée au mois d'octobre prochain.

Des troupes fraîches ont rejoint l'armée; un bataillon du 2me léger et un du 1er. de ligne, qui occupaient le camp supérieur de Blida et celui de Mouzaïa, sont allés au col.

Le bataillon de tirailleurs s'est trouvé après l'affaire du 15, dans l'impossibilité de continuer la campagne. Ce corps, qui avait en ligne 660 hommes, lors de la première expédition, n'avait pu en fournir que 350 pour la seconde, et aujourd'hui on pourrait à peine former une compagnie de 120 combattans avec un capitaine et deux officiers seulement; les officiers, sous-officiers et soldats qui n'ont pas été tués sont aux hôpitaux, blessés ou malades. Ce corps est à réorganiser ainsi que celui des Zouaves. On a laissé au camp de Mouzaïa environ 250 tirailleurs, valides ou blessés légèrement.

Le général Corbin a laissé presque toute la cavalerie de réserve au colonel Changarnier, commandant supérieur de Blida, avec ordre de faire passer des reconnaissances dans tous les sens.

Pendant que la plupart des troupes disponibles escortaient les convois, les troupes de Ben-Salem ont continué leurs dévastations dans la partie Est de la plaine. On n'ose plus s'aventurer à une portée de pistolet des habitations.

Le maréchal est attendu le 27 ou le 28.

Les bateaux à vapeur le Phare et le Crocodile nous ont apporté 100 hommes du 53 de ligne qui arrivent fort à propos pour renforcer les garnisons des camps et leur permettre de faire des sorties. Nous attendons le vaisseau le Triton qui nous apporte 900 hommes du même corps.

Les promotions, dans l'armée, sont très impatiemment attendues.

(b) AVIS.

Le magasin de B. Bernau se trouve maintenant rue d'Hermes, maison de l'hôtel de Munich, près l'église Capnikarea.

Ἀριθ. βιβλ. καταχωρ. 334.

Ouis Vidal, marchand Français, à Athènes, étant sur le point de quitter la Grèce, à cause de sa mauvaise santé, a l'honneur de prévenir les personnes qui se servent chez lui et autres, qu'il fera un rabais sur les prix de ses marchandises, afin de les vendre plus promptement.

Il prie aussi ses débiteurs de vouloir bien venir acquitter leurs comptes.

Athènes le 16/28 juillet 1840.

Le gérant responsable JEAN A. BALI.